

duša — vsa čista, vsa brezmadeža. Pogledovala je na šopek jezerskih rož, ki ga je imela v naročju, in njene oči so bile polne upanja.

Priveslala je k otoku, izstopila in šla na griček; vse polno romarjev je bilo že gori. Nesla je šopek v cerkev k Marijinemu oltarju. Tam je pokleknila, dvignila roke in šopek in uprla oči v Marijo.

»O Marija, ti Jezerska roža, daj moji mami zdravje!«

Marija jo je gledala z nebeško-milimi očmi.

Iz oči so Mari zdrknile solze in kanile na šopek; biserno so se zablestele na snežnobelih cvetovih. In potem je Mara položila šopek z vsemi svojimi tihimi željami, s čistimi in nežnimi prošnjami; darovala ga je iz ljubezni do mamice, v zaupanju do Marije. Tedaj so rože na široko odprle svoje cvetove, kakor da bi jih nenadoma orosila sveža rosa; med cvetovi so se skrile Marine solze kakor veliki kristalni biseri — — —

— — — — —
In prihodnje jutro po tem dogodku so med ločjem na jezeru vzcvetele čudežnolepe jezerske rože. Ko je Mara priveslala tja s čolnom, je obstrmela nad njimi; tako lepih še ni trgala. Njih beli venčni listi so se na široko odpirali, med cvetovi pa se je svetlikalo in blestelo kakor kaki veliki kristalni biseri.

Mara je nabrala polno košarico rož in jih nesla v park; tam je postavila košarico predse na tla in se naslonila na kostanj. Gospoda je hodila v park in se je trumoma ustavljala pred deklico s čudovitimi jezerskimi rožami.

Mara je prodala vsak dan vse — in je lahko kupovala mamici zdravil.

In mati je ozdravela.

Nekega jutra potem sta šli obe na jezero, natrgali sta čudovito-lepih jezerskih rož in odveslali z njimi na otok k Mariji. Pač pristrčno sta se morali zahvaliti Mariji — najlepši jezerski roži — za tako velike dobrote!

Bogdan.

Na livadi.

Livada dom je moj krasan,
vsa duša tu živi;
kaj meni mar je hrup glasan?
Srce se tu vmiri.

Vijolic, vrtnic gledam stas
in sladki njih smehljaj;
tu slišim drobnih ptičic glas . . .
Kako je lep ta raj!

Ko pade mrak in dan zaspi,
nebesni gledam čar:
nad mano baldahin visi
in sveti zvezdic žar . . .

Livada bajna je mladost,
ti ljubi jo in poj!
Na njej okusil boš sladkost
in našel domek svoj.

M — č.

